

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218345018848/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

kører vi dog ikke begge to til det samme lysstraalende Paris, hvor alt er Fest og Skønhed og Glæde fra Louvre til den store Opera?

Jeg traf hende i Sporvognshallen – rank, fuld af Hast og Utaalmodighed, et helt Hoved højere end mig, og paa dette Hoved, hun var højere, bar hun en Guldlorgnet, hvorigjennem hun studerede Opslagene paa Væggen. Jeg tænkte mig, at hun var en fornem Dame fra St. Cloud, allermindst en højtstillet, engelsk Guvernante – slank som en Obelisk, fyrstelig og kold som et Naaletræ. Hun spankede snart ud paa Skinnerne, snart tilbage til Sporvognshallen og talte af Utaalmodighed halvhojt med sig selv.

Jeg vovede de fire Gloser:

»Det varer længe, Frue!»

Det vilde over alt i Verden, selv i Kongens Lyngby have medført en Følelse af Samhörighed – Korrespondance – at vi var de eneste ventende. Men disse fire Gloser kan man selv i Kongens Lyngby kun sige én Gang.

Nu kører vi fra Forstadens dunkle Afkrog ind imod Lyset. Damen er ganske tavs og synes mere at tænke paa Stedet, hvor hun skal hen, end det Sted, hvor hun er. Jeg tror, at vi kunde køre saaledes til Verdens Ende uden at mæle et Ord. Men Konduktøren, der taler saa uforstaaeligt, kommer og forlanger 50 Centimer af mig for at køre mig ind til Louvre. Jeg begriber ikke denne Pris, da jeg for nogle Timer siden har kørt oven paa en Omnibus ud til Passy for 15 Ct.

Og nu stikker Damen, der forgæves har ledt efter Smaapenge, rolig sin Portemonnæ i Lommen og siger – ligesom for at forklare mig, at Billetten er saa dyr:

«Vi tager en *billet de correspondance*.»

Dermed læner hun sig atter tilbage i sin Vognkrog med den allerselvfolgeligste Mme og lader paa ny sine Tanker ile langt forud for Sporvognen.

«Ah saa! en *billet de correspondance*!» siger jeg forstaaende.

Naturligvis tænker jeg mig ved en *billet de correspondance* en Billet, som to køber i Fælleskab, og hvorpaa der da muligvis vindes nogen Rabat. Det kan jo være en meget vis Indretning for sparsommelige Naturer. Altsaa, jeg har betalt baade for Damen og mig. Vi er i Korrespondance. Men se hendes majestatiske LigeGYldighed! Det er virkelig en meget ulønnet Post at være i Korrespondance med en